पालीयं चम्पकानां नियतमयमसौ सुन्दरः सिन्दुवारः
सान्द्रा वीथी तथेयं बकुलविटपिनां पाटलापङ्क्तिरेषा ।
आघ्रायाघ्राय गन्धं विविधमधिगतैः पादपैरेवमस्मि-
न्व्यक्तिं पन्थाः प्रयाति द्विगुणतरतमोनिह्नुतोऽप्येष चिह्नैः ॥

परिक्रामतः ।

विदूषकः । भो वअस्स । एदं खु णिवडन्तमत्तमहुअरकुसुमामोदवासिददहदिसामुहं मसिणमणिकुट्टिमसुहाअन्तचरणसंचारसूइदं माहवीलदामण्डवं पविसिअ चिट्ठ तुमं । जाव अहं देवीवेसधारिणिं साअरिअं गेण्हिअ लहुं लहुं आअच्छामि ।

राजा । वयस्य । तेन हि त्वर्यताम् ।

विदूषकः । भो । मा उत्तम्म । एसो आअदोम्हि । इति निष्क्रान्तः ।

राजा । यावदहमस्यां मरकतवेदिकायामुपविश्य प्रियतमागमनं प्रतिपालयामि । उपविश्य । अहो । कोऽपि कामिजनस्य स्वगृहिणीसमागमपरिभाविनो जनमभिनवं प्रति पक्षपातः । तथा हि ।

प्रणयविशदां दृष्टिं वक्त्रे ददाति न शङ्किता
घटयति घनं कण्ठाश्लेषे रसान्न पयोधरौ ।
वदति बहुशो गच्छामीति प्रयत्नधृताप्यहो
रमयतितरां संकेतस्था तथापि हि कामिनी ॥

अये । कथं चिरयति वसन्तकः । किं नु खलु विदितः स्यादयं वृत्तान्तो देव्या ।

ततः प्रविशति वासवदत्ता काञ्चनमाला च ।

वासवदत्ता । हञ्जे कञ्चणमाले । सच्चं जेव्व मम वेसं कदुअ साअरिआ अज्जउत्तं अहिसारइस्सदि ।

काञ्चनमाला । कधं । अण्णधा भट्टिणीए णिवेदीअदि । अध वा चित्तसालिआदुवारठिदो वसन्तओ दे पच्चअं उप्पादइस्सदि ।

वासवदत्ता । तेण हि तहिं जेव्व गच्छम्ह ।

काञ्चनमाला । एदु एदु भट्टिणी ।

इति परिक्रामतः ।

ततः प्रविशति कृतावगुण्ठनो वसन्तकः ।

विदूषकः । कर्णं दत्त्वा । जधा चित्तसालिआदुवारे पदसद्दो सुणीअदि तधा तक्केमि । आअदा साअरिअत्ति ।

काञ्चनमाला । भट्टिणि । इअं सा चित्तसालिआ । ता जाव वसन्तअस्स संणं देमि । इति छोटिकां ददाति ।

विदूषकः । उपसृत्य सस्मितम् । सुसंगदे । सुसरिसोक्खु तए कदो कञ्चणमालावेसो । अध साअरिआ दाणिं कहिं ।